

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

13 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Elena Covalenco,

Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Bejenaru,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, în cauza penală în privința inculpatului

**Chirca Valeriu XXX**, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.06.2016 - 20.12.2016;
2. Instanța de apel: 27.01.2017 - 16.03.2018;
3. Instanța de recurs: 18.06.2018 - 13.11.2018.

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2016, Chirca Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.141 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Chirca Valeriu a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.141 alin.(2) Cod penal, pe motivul lipsei faptei infracționale.

**2.** Prima instanță a constatat că Chirca Valeriu, în luna septembrie - octombrie 2014, aflându-se pe teritoriul Ucrainei, intenționat, având scopul violării integrității teritoriale a statului respectiv și subminării orânduirii constituționale a R.Ucraina, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor separatiste Lugansk și Donețk, și la menținerea pretinsei statalității a entității statale indicate, nerecunoscute și autoproclamate, din interes material, s-a înrolat și a satisfăcut serviciul militar într-o formațiune armată a autoproclamatei Republici Populare Lugansk, în cadrul căreia, contra unei remunerări bănești promise, a participat în calitate de ostaș, la conflictul militar care are loc în sud-estul Ucrainei, din regiunea Lugansk.

**2.1.** Potrivit sentinței s-a mai constatat că, prin rechizitoriu, inculpatului Chirca Valeriu i s-a incriminat că, fiind cetățean al R.Moldova, la data de 20 septembrie 2014, a plecat prin Aeroportul din Chișinău în Federația Rusă, or.Moscova, unde în aceeași perioadă de timp, aflându-se în or.Moscova, a participat împreună cu alte persoane neidentificate pe nume Alexandru și Pavel, la acumularea și transmiterea coletelor pentru mercenarii care participă la conflictul militar din sudul-estul Ucrainei, din regiunea Lugansk.

**3.** Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Chirca să fie

condamnat în baza art.141 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.141 alin. (2) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - însăși inculpatul a menționat că a sosit la baza militară unde a descărcat coletele aduse de la Moscova; - inculpatul a încercat să inducă în eroare instanța de judecată declarând că unitatea militară se afla nu în or.Crasnodon, Ucraina, dar în or.Crasnodar, Federația Rusă, dar prin aceleași declarații a confirmat că au fost stopați și verificați de către colaboratorii OSCE, care are misiunea de prevenire a oricăror conflicte, administrarea și încercarea cât mai pașnică și diplomatica de stingere a oricăror crize sau conflicte deja existente, cât și medierea și restabilirea după perioadele post-conflict;

- avocatul Al.Barbaroș în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modul stabilit pentru prima instanță, prin care V.Chirca să fie achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - vinovăția acestuia de comiterea infracțiunilor imputate nu este probată, învinuirea fiind bazată pe presupuneri; - materialul probator prezentat la dosar nu are forță probatorie, iar alte probe care să dovedească cu certitudine și fără echivoc vinovăția inculpatului nu au fost prezentate; - inculpatul nu a fost niciodată în Ucraina; - instanța nu a examinat probele prezentate de către inculpat întru confirmarea nevinovăției sale; - fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.141 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de către avocatul Al.Barbaroș în numele inculpatului și inculpat au fost admise, casată sentința în partea condamnării lui V.Chirca în baza art.141 alin.(1) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Chirca a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.141 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că prin rechizitoriu, inculpatului Chirca Valeriu i s-a incriminat că, în luna septembrie - octombrie 2014, aflându-se pe teritoriul Ucrainei, intenționat, având scopul violării integrității teritoriale a statului respectiv și subminării orânduirii constituționale a R.Ucraina, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor separatiste Lugansk și Donețk, și la menținerea pretensei statalității a entității statale indicate, nerecunoscute și autoprocimate, din interes material, s-a înrolat și a satisfăcut serviciul militar într-o formațiune armată a autoprocimatei Republici Populare Lugansk, în cadrul căreia, contra unei remunerări bănești promise, a participat în calitate de ostaș, la conflictul militar care are loc în sud-estul Ucrainei, din regiunea Lugansk.

De asemenea, lui Chirca Valeriu i s-a incriminat că, fiind cetățean al R.Moldova, la data de 20 septembrie 2014, a plecat prin Aeroportul din Chișinău în Federația Rusă, or.Moscova, unde în aceeași perioadă de timp, aflându-se în or.Moscova, a participat împreună cu alte persoane neidentificate pe nume Alexandru și Pavel, la acumularea și transmiterea coletelor pentru mercenarii care participă la conflictul militar din sudul-estul Ucrainei, din regiunea Lugansk.

În motivarea hotărârii, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a dispus achitarea inculpatului în baza art.141 alin.(2) Cod penal, însă în partea condamnării în baza art.141 alin.(1) Cod penal, a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută fiind în contradicție cu probele din dosar, apreciate contrar prevederilor

art.101 Cod de procedură penală. Complementar, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.384 alin.(3), 385 alin.(1) pct.1)-4), 394 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală.

Or, instanța de apel a stabilit că, contrar normelor enumerate, prima instanță nu a apreciat la justa lor valoare probele, iar concluziile acesteia sunt premature. Instanța urma nu doar să redea declarațiile participanților la proces, dar și să expună esența acestora, și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, să argumenteze de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse, pronunțând o hotărâre nemotivată.

Astfel că, examinând cauza penală deferită judecării, prin prisma celor invocate în apeluri, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.141 alin.(1) și (2) Cod penal, nu este probată.

Or, acuzatorul de stat nu a prezentat nicio probă care să confirme faptul că inculpatul s-ar fi aflat pe teritoriul Ucrainei, având în vedere că, potrivit documentului prezentat „ACCES”, se adevărește doar traversarea frontierei de stat a R.Moldova cu ieșirea la data de 20.09.2014 și intrarea la data de 19.10.2014, însă documentul nu demonstrează că, în luna septembrie-octombrie 2014, V.Chirca s-ar fi aflat pe teritoriul Ucrainei, că ar fi violat integritatea teritorială a statului R.Ucraina, că ar fi subminat orânduirea constituțională a R.Ucraina, că ar fi contribuit la secesionarea regiunilor separatiste Lugansk și Donețk, că ar fi avut vreun interes material, că ar fi fost înrolat și că ar fi satisfăcut serviciul militar într-o formațiune armată a autoprocimatei Republici Populare Lugansk, că ar fi primit sau i s-a promis vreo remunerare bănească, că ar fi participat în calitate de ostaș la conflictul militar care are loc în sud-estul Ucrainei, din regiunea Lugansk.

În ceea ce privește recunoașterea integrală a vinovăției de către inculpat la faza urmăririi penale și renunțarea ulterioară la aceste declarații, instanța a precizat că potrivit raportului de expertiză judiciară nr.562 din 16.01.2018, inculpatul este responsabil, însă suferă de maladie psihică cronică, ce prezintă „tulburare organică de personalitate”, motiv pentru care, nu a găsit vreun temei pentru a pune la dubii credibilitatea declarațiilor inculpatului date în ședința instanței de fond din care relatează că nu a fost implicat în acțiuni militare în Ucraina, deoarece s-a aflat pe teritoriul F.Ruse în tot acest timp.

Totodată, referindu-se la argumentul din apelul procurorului vis-a-vis de declarațiile inculpatului prin care neagă faptele imputate, că instanța ar urma să aprecieze critic aceste declarații, instanța de apel a menționat că sarcina probațiunii îi revine părții acuzării și în fond procurorul ar trebui să demonstreze prin probe pertinente, concludente, utile și veridice că inculpatul s-a aflat pe teritoriul Ucrainei și a participat la activitate de mercenariat.

Consecvent, instanța de apel a apreciat drept lipsite de forță probatorie înregistrările fotografice anexate la dosar, pe care inculpatul apare în haine militare și cu armament în mâini, deoarece din acestea nu rezultă unde anume au fost făcute, că inculpatul ar fi fost înrolat în trupe armate și că ar fi participat la acțiuni militare.

De asemenea, instanța a concluzionat că, reieșind din noțiunea de „mercenar, prevăzută la art.130 Cod penal”, nu a fost demonstrată, în privința inculpatului, nici calitatea de subiect al infracțiunii, iar înscrisul prezentat la materialele cauzei - răspunsul nr.2/582 din 09.06.2016, eliberat de către șeful Direcției Generale a SIS al R.Moldova, nu conține date care ar proba participarea acestuia în acțiunile de luptă contra Forțelor Armate ale Ucrainei.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului în baza art.141 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a dispus achitarea acestuia, pe motiv

că acuzarea nu a prezentat probe pertinente, care să dovedească ca acesta dispune de surse financiare, arme, muniții și alte dispozitive care ar putea fi puse la dispoziția mercenarilor în scopul înlesnirii faptei infracționale, precum și alte acțiuni de asigurare a mercenarilor conform indicilor calificative prevăzute de norma penală indicată.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și nu și-a motivat soluția de achitare a inculpatului, fără a se expune asupra fiecărei probe prezentate de învinuire; - vinovăția acestuia, contrar celor constatate de către instanța de apel, este cert dovedită de materialul probator prezentat la materialele cauzei; - însăși inculpatul a declarat că a sosit la baza militară unde a descărcat coletele aduse de la Moscova; - inculpatul a indus în eroare instanța declarând că unitatea militară se afla nu în or.Crasnodon, Ucraina, dar în or.Crasnodar, F.Rusă, cu toate că prin aceleași declarații a confirmat că au fost stopați și verificați de către colaboratorii OSCE, care are misiunea de prevenire a oricăror conflicte, administrarea și încercarea cât mai pașnică și diplomatica de stingere a oricăror crize sau conflicte deja existente, cât și medierea și restabilirea după perioadele post-conflict; - în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală, precum și la terminarea urmăririi penale, inculpatul, care a fost asistat de un avocat ales, nu au indicat că declarațiile făcute în calitate de bănuit nu corespund adevărului, solicitând doar numirea unei expertize psihiatrice pentru a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta încriminată; - instanța nu a reținut că potrivit raportului de expertiză judiciară nr.562 din 16.01.2018, inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii, nu suferea de vreo maladie psihică, avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și a le putea dirija; - instanța a interpretat eronat noțiunile de „mercenar” în sensul art.141 alin.(1) Cod penal și „finanțare” în sensul art.141 alin.(2) Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Complementar, în virtutea prevederilor art.413 alin.(1) și 385 alin.(1) pct.3), 5) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii judecătorești, instanța soluționează chestiunea dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și dacă da, de care anume lege penală este prevăzută ea, precum și dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit de infracțiunea săvârșită.

Conform art.394 alin.(3) pct.2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În speță, Colegiul penal sesizează că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate de instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel.

Astfel, examinând apelurile declarate în prezenta cauză penală, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate nu este probată, menținând sentința în partea achitării inculpatului de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.141 alin.(2) Cod penal și casând-o în partea condamnării inculpatului în baza art.141 alin.(1) Cod penal, achitându-l pe acesta, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a fost de acord cu alegațiile primei instanțe, potrivit cărora, acuzarea nu a prezentat probe pertinente, care să demonstreze că V.Chirca dispune de resurse financiare, arme, muniții și alte dispozitive, care ar putea fi puse la dispoziția mercenarilor în scopul înlesnirii faptei infracționale, precum și alte acțiuni de asigurare a mercenarilor conform indicilor calificativi prevăzuți de art.141 alin.(2) Cod penal, precum și, în urma examinării apelurilor, a conchis că acuzarea nu a probat că inculpatul ar îndeplini condițiile subiectului infracțiunii stabilite de art.141 alin.(1) în coroborare cu art.130 Cod penal.

Examinând motivarea instanței de apel, instanța de recurs sesizează că, contrar prevederilor art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, aceasta nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele și în mod obiectiv, or, concluzia instanței de apel asupra nevinovăției inculpatului, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, trezește dubii.

Subsecvent, Colegiul penal precizează că, subiectul infracțiunii prevăzute de art.141 alin.(1) Cod penal, trebuie să aibă calitatea specială de mercenar care, potrivit art.130 Cod penal, este persoana special recrutată, în țară sau în străinătate, pentru a lupta într-un conflict armat, care ia parte la operațiunile militare în vederea obținerii unui avantaj personal sau a unei remunerări promise de către o parte la conflict sau în numele acesteia, care nu este nici cetățean al părții la conflict, nici rezident pe teritoriul controlat de o parte la conflict, nu este membru al forțelor armate ale unei părți la conflict și nu a fost trimisă de către un stat, altul decât partea la conflict, în misiune oficială ca membru al forțelor armate ale statului respectiv.

Prin urmare, din normele Codului penal, nu reiese că persoana trebuie să fie neapărat implicată direct și activ în conflictul armat, așa cum a indicat instanța de apel, care a menționat că *„din pozele anexate la dosar nu reiese că Chirca Valeriu ar fi aplicat violență, ceea ce exclude în sine incriminarea faptei prejudiciabile de activitate de mercenar”*.

Mai mult, potrivit materialelor cauzei se atestă că, pe profilul său de pe rețelele de socializare, V.Chirca a postat poze pe care apare în zona de conflict în haine militare și cu armament în mâini, precum și, potrivit informației de la SIS, acesta ținea legătura cu un oarecare mercenar „Andrei DNR”, care pe rețelele de socializare apare ținând în mâini diferite arme, fiind îmbrăcat în uniformă specifică mercenarilor din „LNR” și „DNR” (f.d.154-157 v.2).

Astfel, instanța de apel, interpretând eronat noțiunea de „mercenar”, explicată în art.130 Cod penal, nu a examinat probele puse de către acuzator la baza învinuirii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.141 alin.(1) Cod penal, înaintate lui V.Chirca.

Consecvent, la pct.5.5. din decizia instanței de apel, instanța a conchis că acuzarea nu a demonstrat că inculpatul ar fi acumulat și transmis colete pentru mercenarii care participă la conflictul militar din sud-estul Ucrainei, regiunea Lugansk.

În context, instanța de recurs reține că, în cadrul urmăririi penale, inculpatul a declarat că „*La propunerea lui Alexandru și Pavel au plecat spre Rostov, el având calitatea de șofer. Când au ajuns la hotarul cu Ucraina, trebuia să vină cineva să ia coletele, dar pentru că nu a putut, Pavel a zis că trebuie să traverseze hotarul și să meargă în Krasnodon și să le descarce. La punctul vamal a prezentat pașaportul moldovenesc unui reprezentant OSCE, care l-a întrebat scopul vizitei, iar după au verificat încărcătura lăsându-i să-și continue drumul spre punctul final Krasnodon, care se află aproximativ la 20 km de hotarul cu Rusia.*” (f.d.42, inclusiv verso v.1)

De asemenea, în ședința primei instanțe, inculpatul a declarat că împreună cu Alexandru și Pașa au ajuns în „*orașul Krasnodar, s-au oprit la postul de poliție. S-a apropiat poliția, ne-au controlat documentele la marfă și documentele noastre și unul era în haină „OBCE”.... Când am ajuns în Krasnodar la baza militară, la intrare în bază ne-au luat documentele noastre. Ne-am parcat lângă un depozit unde am descărcat coletele, carton....*” (f.d.197-201 v.2).

Acestor declarații, instanța de apel nu le-a dat o apreciere în coroborare cu celelalte probe din respectiva cauză penală, inclusiv cu declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, unde acesta a relatat că „*...Pavel a spus că este necesar să traversăm hotarele cu Ucraina să plecăm în Krasnodon, să descărcăm coletele...la punctul vamal am prezentat pașaportul meu moldovenesc la un reprezentant OBSE...apoi au verificat încărcăturile și am plecat spre punctul final Krasnodon aproximativ 20 km de la hotarele cu Rusia...*” (f.d.42 v.1), care pun la îndoială concluziile instanței de apel privind nevinovăția inculpatului și că nu au fost prezentate probe „*...care ar veni să confirme că Chirica Valeriu în perioada lunii septembrie 2014 s-ar fi aflat la Moscova, că ar fi participat la acumularea și la transmiterea coletelor pentru mercenarii care participă la conflictul militar din sudul-estul Ucrainei, din regiunea Lugansk*”.

Complementar, Colegiul penal sesizează că, deși instanța de apel a conchis asupra achitării inculpatului de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor incriminate, pe motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*, în motivarea deciziei aceasta se referă la *lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate* și la faptul că nu a fost demonstrat că inculpatul ar avea *calitatea de subiect al infracțiunilor imputate*, prin urmare, motivarea soluției de achitare și motivul pentru care a dispus achitarea inculpatului sunt contradictorii.

Or, reieșind din prevederile art.390 alin.(1) Cod de procedură penală, faptul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, sunt două temeuri distincte pentru pronunțarea unei sentințe de achitare.

Având în vedere cele expuse supra, Colegiul penal constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Având în vedere că eroarea de drept menționată nu poate fi corectată de către instanța de recurs, decizia instanței de apel în respectiva cauză urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel și recurs, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate

în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere corespunzătoare, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să-și argumenteze clar concluziile, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să respecte prevederile art.394, 414 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

### **DECIDE :**

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2018, în cauza penală în privința inculpatului Chirca Valeriu și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac, pronunțată integral la 11 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru